

Daniel Kitabı - Sayı Seksen Beş

Peygamberlik Yolculuğunu Açığa Çıkarmak: Tarihi Dönüm Noktalarının İlahi Bağlantısı

Jeff Pippenger
2024-02-18

1863 isyanından yüz yirmi altı yıl sonra, 1989'da Daniel'in on birinci bölümünün son altı ayetinin mühürleri açıldı. O yıl ilk kez açığa çıkarılan bilgi, kutsal tarihin reform çizgilerinin fark edilmesi ve bunların hepsinin birbirine paralel olduğunun ortaya çıkmasıydı. Ardından 1992'de, son altı ayetin ışığı ortaya çıkmaya başladı. Bu gerçeklerin ilk halka açık sunumları 1994'te yapıldı ve konu reform çizgileriydi. 1996'da, The Time of the End adlı, Daniel'in on birinci bölümünün son altı ayetini tespit eden bir dergi yayımlandı.

1996, mesajın resmileştirildiği yıldır; bu, 1831'de William Miller'in mesajının resmileştirilmesine paralel bir kilometre taşıdır. Miller'in mesajı, yargının açılışının ilanıydı; Daniel'in on birinci bölümünün son altı ayeti ise yargının kapanışının ilanıydı. Miller'in mesajının konusu, Kutsal Kitap'ta açıklanan peygamberlik zamanıydı. Daniel'in on birinci bölümünün son altı ayetinin konusu, modern Roma'ydı (kuzeyin sahte kralı). Miller'e açıklanan yöntem, onun Peygamberlik Yorumunun 14 Kuralıydı. 1989'da açıklanan yöntem ise reform hareketlerinin "satır üstüne satır" ilkesiydi.

Miller'in çalışması, dünyada bin iki yüz altmış yıl boyunca yürürlükte olan papalık gelenek ve adetlerinin aksine, Tanrı'nın Sözü'nün otorite olarak tesis edilmesini içeriyordu. Bu nedenle, Miller'in mesajı ilk kez 1831'de yayımlandı (böylece Miller'in mesajı resmîyet kazandı), Kral James İncili'nin basımından tam iki yüz yirmi yıl sonra. Future for America'nın çalışması, yakında çıkacak Pazar yasası sırasında papalığın ölümcül yarasını iyileştirmede Amerika Birleşik Devletleri'nin rolünün tespit edilmesiydi. Bu nedenle, The Time of the End dergisi 1996'da yayımlandı (böylece mesaj resmîyet kazandı), Amerika Birleşik Devletleri'nin 1776'daki kuruluşundan tam iki yüz yirmi yıl sonra.

Her bir reform hareketinin temasını tarihsel bir referans noktasıyla birbirine bağlayan iki yüz yirmi yıllık sürenin fark edilmesi, 11 Eylül 2001'den hayli sonrasına kadar gerçekleşmedi; çünkü ancak o tarihte üçüncü "eyvah" geldiğinde Rab halkını Yeremya altıncı bölüm, on altı ve on yedinci ayetlerdeki eski yollara geri götürdü. İşte orada "yedi zaman"ın ışığı yeniden keşfedildi ve bu ışık geliştikçe, Daniel'in sekizinci bölümünün on üçüncü ve on dördüncü ayetlerini birbirine bağlayan sayının iki yüz yirmi olduğu ortaya çıktı. On üçüncü ayette peygamberlik tarihinin "chazon" görünümü, on dördüncü ayette ise "görünüş"ün "mareh" görünümü tanımlanır. Bu iki ayet arasındaki bağlantı, Cebrail'in Daniel'e öğretmek için geldiği şeydir ve Daniel, o iki görünüm arasındaki bağlantıyı anlamaya gelen son günlerdeki Tanrı halkını temsil eder.

On üçüncü ayetin görünümü "yedi vakit"i (iki bin beş yüz yirmi yıl) temsil eder ve on dördüncü ayetin görünümü iki bin üç yüz günü (yılı) temsil eder. Yahuda, Yerusâlim ve mabeti temsil eden

Yahuda'nın güney krallığına karşı olan "yedi vakit" MÖ 677'de başladı ve Yerusalim ile mabetin yeniden kurulmasını belirten iki bin üç yüz yıl MÖ 457'de başladı.

İki yüz yirmi yıl bu iki görümü birbirine bağlar ve iki yüz yirmi sayısının, putperestlik ve papalılığın viran eden güçleri tarafından ordunun ve mabetin çiğnenmesi—ki bu, bir dağıtılma ve Tanrı'nın gazabı olarak temsil edilir—ile ilgili bağlantının bir sembolü olduğu kabul edildi. İki yüz yirmi yıl, mabedi çiğneme yönündeki şeytani işe dair görümü, aynı tapınağın eski hâline getirilmesine yönelik ilahi işe dair görümlerle birbirine bağladı. Bu nedenle iki yüz yirmi yıl, kutsal bir bağlantıyı temsil eden bir semboldür.

Tıpkı Millerci hareketin 1863'teki isyanda sona ermesi ve ardından yüz yirmi altı yıl sonra üçüncü melek hareketinin ortaya çıkması gibi; bu durum, iki hareketin “yedi zaman” (yüz yirmi altı) sembolizmiyle birbirine bağlandığını vurguluyordu. İki yüz yirmi yıl da Miller'in 1831'de Kutsal Kitap mesajını ortaya koymasını 1611'de Kral James İncili'nin basılmasıyla ilişkilendirdi; aynı zaman dilimi Future for America'yı da Amerika'nın başlangıcıyla ilişkilendirerek Amerika'nın sonunu tanımladı.

22 Ekim 1844'te Antlaşmanın Habercisi, 1798'den, ilk gazabın sonundan, 1844'e, son gazabın sonuna kadar geçen kırk altı yılda yükselttiği mabede aniden geldi. Mabede girmesinden önce, Mesih'in Yerusalim'e zaferli girişiyle önceden tasvir edilen Gece Yarısı Çığlığı hareketinde Kutsal Ruh'un dökülmesi yaşanmıştı. Bu iki tanık, son günlerde Gece Yarısı Çığlığı hareketi tekrarlandığında Mesih'in yüz kırk dört binin mabedini ayağa kaldırmış olacağını ortaya koyar. On bakire benzetmesindeki Gece Yarısı Çığlığı'nın gerçekleştiği iki hareket birbirine paraleldir.

“Beni sık sık, on bakirenin meseline yönlendirirler; bunların beşi akıllı, beşi ise akılsızdı. Bu mesel harfiyen yerine gelmiştir ve yerine gelecektir; çünkü bu zamana özel bir uygulaması vardır ve üçüncü meleğın mesajı gibi, zamanın sonuna dek yerine gelmiş ve olmaya devam eden şimdiki hakikattir.” Review and Herald, 19 Ağustos 1890.

Milleritlerin tarihi (birinci meleğın hareketi), 1798'de Daniel kitabının mührü açıldığında başlayan ve giderek artan biçimde tezahür eden Tanrı'nın gücünü temsil eder. Bu güç, 11 Ağustos 1840'ta Vahiy 10'daki melek indiğinde arttı. Ardından 19 Nisan 1844'te ilk hayal kırıklığı yaşandı; bu süreç nihayet 12 Ağustos 1844'te başlayan Exeter kamp toplantısında Kutsal Ruh'un dökülüşüne yol açtı ve bu, 22 Ekim 1844'e kadar ülke üzerine bir gelgit dalgası gibi yayılmaya devam etti.

Future for America'nın (Üçüncü Meleğın Hareketi) tarihi, Daniel kitabının mührü 1989'da açıldığında başlayan Tanrı'nın gücünün giderek artan bir tezahürünü temsil eder. Güç, Vahiy 18'in meleğı 11 Eylül 2001'de indiğinde arttı. Sonra 18 Temmuz 2020'de ilk hayal kırıklığı yaşandı; bu da nihayetinde Kutsal Ruh'un dökülmesine yol açacak ve bu, Mikail ayağa kalkıp insanlar için lütuf kapısı kapanana kadar yeryüzüne yangın gibi yayılmaya devam edecektir.

22 Ekim 1844'te birkaç peygamberlik sözü yerine geldi; bu da yakında çıkacak Pazar yasası sırasında yine birkaç peygamberlik sözünün yerine geleceğini gösterdi. Bu peygamberlik sözlerinden biri, Habakkuk'un ikinci bölümünde temsil edildiği gibi, görümlerin gecikmesidir. Habakkuk'un ikinci bölümü, hem birinci hem de üçüncü meleklerin hareketlerinin deneyimini

ortaya koyar. Her iki hareket de, hareketin temsilcileri ile tartışma süreci sırasında es geçilmekte olan eski seçilmiş halk arasında yürütülen doğru Kutsal Kitap yöntemine ilişkin bir tartışma ile karşı karşıya kalır.

İlk meleğin tarihinin bekçileri tarafından savunulması gereken mesaj, nihayet 1843 ve 1850 tarihli iki kutsal tabloda temsil edilen hakikatlerin (Miller'in mücevherleri) tespit edilmesiydi. Tartışma sürecinde, iki karşıt sınıftan ayrılmayı işaretleyen bir hayal kırıklığı ve sadıklara yönelik daha derin bir adanış çağrısı olacaktı.

Sonra Habakkuk, temel hakikatlerin sınanması sürecine dahil olan iki grup arasındaki ayrımı ortaya koyar. İki grup arasındaki ve 22 Ekim 1844'te susan tartışmayı da içeren bu sınama süreci, tam olarak Habakkuk Kitabı'nın ikinci bölümünün bittiği yerde sona erdi.

Ama Rab kutsal tapınağındadır; bütün dünya onun önünde sussun. Habakkuk 2:20.

Rab ansızın kendi Millerci tapınağına girdi ve o zaman bütün yeryüzü susmalıydı; çünkü antitipik Kefaret Günü gelmişti ve ölülerin yargısı başlamıştı. Habakkuk'un ikinci bölümünün peygamberlik tarihi 22 Ekim 1844'te sona erdi ve İsa her zaman bir şeyin sonunu bir şeyin başlangıcıyla özdeşleştirir. Kutsal yerin ve ordunun iki bin beş yüz yirmi yıl boyunca ayaklar altına alınmasına ilişkin görüş ile kutsal yerin ve ordunun yeniden tesisine ilişkin görüş olmak üzere iki görüşün başlangıçları aynı anda oldu, ancak aralarında iki yüz yirmi yıllık bir ayrım vardı; ve bunlar sona erdiğinde, sona erdikleri Habakkuk ikinci bölüm, yirminci ayette belirtildi.

Yakında yürürlüğe girecek Pazar yasasıyla birlikte birkaç peygamberlik sözü yerine gelecektir. Bu peygamberlik sözlerinden biri, Habakkuk'un ikinci bölümünde tasvir edildiği üzere, görüşün gecikmesidir. Habakkuk'un ikinci bölümü, hem birinci hem de üçüncü melek hareketlerinin tecrübesini tanımlar. Her iki hareket de, hareketin temsilcileri ile tartışma süreci boyunca kenara bırakılmakta olan eski seçilmiş halk arasında yürütülen, doğru Kutsal Kitap yöntemine ilişkin bir tartışmayla karşı karşıya kalır.

Üçüncü meleğin tarihindeki bekçiler tarafından savunulması gereken mesaj, nihayetinde 1843 ve 1850 tarihli iki kutsal tabloda temsil edilen hakikatlerin (Miller'in mücevherleri) tespitidir. Tartışma sürecinde, iki karşıt sınıf arasında bir ayrımı belirleyen bir hayal kırıklığı yaşandı ve sadıklara daha derin bir adanmışlığa çağrı yapıldı. Daha sonra Habakkuk, temel hakikatlerin sınanma sürecine katılan iki sınıf arasındaki ayrımı tanımlar. İki sınıf arasındaki tartışmayla temsil edilen o sınama süreci, yakında çıkacak Pazar yasasında, tam da Habakkuk'un ikinci bölümünün bittiği yerde tamamen son bulacaktır.

Ama Rab kutsal tapınağındadır; bütün dünya onun önünde sussun. Habakkuk 2:20.

Rab yüz kırk dört binin tapınağına ansızın girecek ve o zaman bütün yeryüzü susacak; çünkü asıl Kefaret Günü yaşayanların yargısına ulaşacak. Habakkuk'un ikinci bölümünün peygamberlik tarihi yakında gelecek Pazar yasasında sona erer ve İsa her zaman bir şeyin sonunu onun başlangıcıyla özdeşleştirir.

Dirilerin yargısı 11 Eylül 2001’de başladı, ancak yargı bir süreçtir. Bu süreç Tanrı’nın evinden başlar ve sonra yargının Tanrı’nın evi dışındakilerin üzerine geldiği bir noktaya ulaşır. New York şehrinin büyük binaları yıkıldığında, Yeruşalim’de dolaşarak kilisede işlenen iğrençlikler ve ülkede işlenen iğrençlikler yüzünden inleyip feryat edenlerin alınlarına mühür koyan mühürleme meleğiyle temsil edilen yargı başladı. Yakında çıkacak Pazar yasası geldiğinde Mesih, yüz kırk dört binin tapınağını inşa etme işini tamamlamış olacak ve yok edici melekler Yeruşalim üzerine yargı getirecek.

Yüz kırk dört bin, sonra bir sancak olarak yükseltilir ve yaşayanların yargısı, Daniel kitabının on birinci bölümünün kırk birinci ayetinde Edom, Moav ve Ammon oğullarının önderi tarafından temsil edilen diğer sürü için başlar.

İster birinci meleğin Millerci hareketini ister üçüncü meleğin güçlü hareketini ele alalım, reform hareketinin bütün tarihi, Kutsal Ruh’un dökülmesiyle doruğa ulaşan gerçeğin giderek artan bir vahyini temsil eder. Kutsal Ruh’un dökülmesi, son günlerin peygamberliklerinin odağıdır. Bu yüzden akılsız bakirelerin yağı yoktur, akıllıların ise vardır. Yağ, yağmurdur.

Şöyle derler: Bir adam karısını boşarsa, kadın ondan ayrılıp başka bir erkeğin olursa, o adam yine ona döner mi? O ülke büsbütün kirlenmiş olmaz mı? Ama sen birçok sevgiliyle fahişelik ettin; yine de bana dön, diyor Rab. Gözlerini yüksek yerlere kaldır ve benimle yatılmadık bir yer kaldı mı, gör. Yollarda onlar için, çölde Arap gibi pusuya yattın; fahişeliklerin ve kötülüklerinle ülkeyi kirllettin. Bu yüzden sağanaklar esirgendi ve geç yağmur yağmadı; sen ise fahişenin alnı gibi bir alnın vardı, utanmayı reddettin. Bundan böyle bana, 'Babam, sen gençliğimin rehberisin' diye seslenmeyecek misin? Yeremya 3:1-4.

Bu pasajda (ve bütün peygamberler son günlerden söz eder), Tanrı, halkının fahişelik yaptığını, öyle ki fahişenin alnını taşıyacak noktaya geldiğini belirtir. Son günlerin fahişesi papalık gücüdür ve alın bilinçli bir kararı temsil eder. Tanrı’nın son günlerdeki halkı kötüdür, ama Tanrı, fahişe ile aynı karara vardıkları bir noktaya gelmiş olsalar da, son bir çağrı sunuyor. Onlar, dördüncü kuşakla temsil edilen bir karakter geliştirdiler; Hezekiel kitabının sekizinci bölümündeki dördüncü kuşakta temsil edildiği gibi, güneşe tapınmaya hazırdırlar.

Gerçek ışığın ahlaki karanlığın ortasında parlamasının zamanı geldi. Üçüncü meleğin mesajı dünyaya gönderildi; insanları alınlarında ya da ellerinde canavarın ya da onun suretinin işaretini almamaları konusunda uyarıyor. Bu işareti almak, canavarın verdiği aynı karara varmak ve aynı düşünceleri savunmak demektir; bu da Tanrı’nın sözüne doğrudan karşıttır. Bu işareti alanların hepsi hakkında Tanrı şöyle der: 'Bu da Tanrı’nın öfkesinin şarabını, öfkesinin kâsesine karışım olmaksızın dökülmüş olanı içecektir; ve kutsal meleklerin ve Kuzu’nun huzurunda ateş ve kükürt ile azap çekecektir.' Review and Herald, 13 Temmuz 1897.

Yeremya, son günlerdeki Tanrı’nın halkını halihazırda fahişe alnı taşıyanlar olarak tanımlıyor. “Kötüler” oldukları için canavarın işaretini almak üzereler. Az önce alıntılanan pasajda Bayan White şöyle devam ediyor:

Size gerçeğin ışığı sunulmuş, dördüncü emrin Şabatını açığa çıkarıp Tanrı’nın sözünde Pazar gününün tutulmasına bir dayanak bulunmadığını göstermişse; buna rağmen hâlâ sahte Şabat’a

tutunuyor, Tanrı'nın "Kutsal günüm" diye adlandırdığı Şabatı kutsal tutmayı reddediyorsanız, canavarın damgasını alırsınız. Bu ne zaman gerçekleşir? - Kutsal Kitap'ta Pazar gününün sıradan bir çalışma gününden başka bir şey olduğunu gösteren tek bir söz olmadığını bildiğiniz hâlde, Pazar günü çalışmayı bırakıp Tanrı'ya tapınmanızı buyuran karara itaat ettiğinizde, canavarın damgasını almayı kabul etmiş ve Tanrı'nın mührünü reddetmiş olursunuz. Bu damgayı alınlarımıza ya da ellerimize alırsak, itaatsizler hakkında ilan edilen yargılar üzerimize düşecektir. Ama yaşayan Tanrı'nın mührü, Rab'bin Şabatını vicdanen tutanların üzerine basılır.

'Ve Tanrı, insanın yeryüzündeki kötülüğünün büyük olduğunu ve yüreğinin düşüncelerinin her tasarısının sürekli yalnızca kötü olduğunu gördü.... Yeryüzü de Tanrı'nın önünde bozulmuştu ve yeryüzü şiddetle dolmuştu.... Ve Tanrı Nuh'a dedi: Bütün canlıların sonu huzuruma geldi; çünkü yeryüzü onlar yüzünden şiddetle doldu; ve işte, onları yeryüzüyle birlikte yok edeceğim.' Tanrı'nın doğru bir halkın sevinçle yaşaması için yarattığı yeryüzünü kirlettikleri için yok edilmek üzereydiler.

"Nuh'un günlerinde nasılsa,' dedi Mesih, 'İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacaktır.' Ve öyle değil mi? Günlük gazetelere bakan herkes, sarhoşluk, hırsızlık, soygun, zimmete para geçirme, cinayet gibi suçların uzun bir listesini görebilir. Bazen bütün aileler, bir adamın kendisine ait olmayan para ya da mallara sahip olma arzuları tatmin edilsin diye katlediliyor. Dünya gerçekten de Nuh'un günlerinde olduğu gibi bir hale geliyor, çünkü insanlar Tanrı'nın buyruklarını açıkça hiçe sayıyor." Review and Herald, 13 Temmuz 1897.

Yeremya, son günlerde güneşe tapınmak üzere olan Tanrı'nın halkını tanımlıyor; ve bunu yaparken, "yağmurlar kesildi, son yağmur yağmadı; alnın bir fahişeninki gibiydi, utanmayı reddettin" der. Son günlerde Tanrı'nın halkı içindeki "kötüler" son yağmuru almıyor ve utanmayı reddediyor; çünkü düşünceleri, Nuh'un öyküsünde gösterildiği gibi ve Hezekiel kitabının sekizinci bölümünde anlatılan ikinci iğrençlikteki tasvir odalarında da temsil edildiği üzere, sürekli olarak kötülüğe dönmüştür.

Yeremya, son günlerde Tanrı'nın halkı arasındaki utanmaz kötülerini, o "zaman"dan "gençliklerinin" "rehberi"ne "yakarmaya" yönlendirir. Adventizmin gençliğinin rehberi, Habakkuk'un iki levhası ve üzerlerinde temsil edilen cevherlerdi. Son günlerde Tanrı'nın halkının kötülerinin üzerine ebedi ölümü getirmek üzere olan şerden kurtulmanın tek umudu, başlangıçta rehber olan Tanrı'ya yakarmaktır; "son zaman"a 1798'de varılmıştır.

Birinci ya da üçüncü meleşin tarihindeki mesele, geç yağmuru alıp almadığımızdır. Geç yağmur, uluslar 11 Eylül 2001'de öfkelenildiğinde başladı.

O sırada, kurtuluş işi sona ererken, yeryüzüne sıkıntı gelecek ve uluslar öfkelenecek, fakat üçüncü meleşin işini engellememeleri için dizginlenecekler. O zaman 'son yağmur' ya da Rab'bin huzurundan gelen ferahlık gelecek; üçüncü meleşin gür sesine güç vermek ve son yedi bela döküldüğünde ayakta durabilmeleri için azizleri hazırlamak üzere. Erken Yazılar, 85.

Uluslar öfkelenildiğinde, "yenilenme" olarak da adlandırılan "son yağmur" başladı ve o sırada "kurtuluş işi" kapanmaya başladı. Vahiy'in yedinci bölümündeki dört melek, yüz kırk dört binin

mühürlenmesi tamamlanincaya kadar dört rüzgarı dizginler ve Hezekiel'in dokuzuncu bölümünde bu iş, Yerusâlim'de yapılan iğrençlikler için inleyip ağlayanların üzerine bir işaret koyan meleklerle temsil edilir. 11 Eylül 2001'de melekler, yüz kırk dört binin alınlarına işaret koyma işinin kapanışını başlattılar.

Üçüncü meleğin kapanış işi, aynı zamanda "the refreshing" diye adlandırılan ve bir mesaj olan geç yağmurun dökülmesi sırasında yerine getirilir.

Onlara şöyle dedi: “Yorgunları dinlendirebileceğiniz dinlenme işte budur; ve işte bu ferahlıktır; yine de dinlemek istemediler.” Yeşaya 28:12.

Yeşaya'da duymayı reddettikleri mesaj, kekeme diller aracılığıyla iletilen ve “satır üstüne satır” yöntemini temsil eden sınama mesajıdır.

Ama Rab'bin sözü onlara kural üstüne kural, kural üstüne kural; satır üstüne satır, satır üstüne satır; biraz burada, biraz orada oldu; öyle ki gidip geriye düşsünler, kırılınsınlar, tuzağa düşsünler ve yakalansınlar. Bunun için, Yerusâlim'deki bu halkı yöneten siz alaycı adamlar, Rab'bin sözünü işitin. Çünkü, “Ölümlle antlaşma yaptık ve ölümler diyarıyla anlaşmaya vardık; sel gibi taşan felaket gelip geçtiğinde bize ulaşmayacak; çünkü yalanı sığmak edindik ve yalanın arkasına saklandık” dediniz. Yeşaya 28:13-15.

Rahat ve ferahlık (son yağmur) mesajı olan Rab'bin Sözü, onların "gidip geriye düşmelerine, parçalanmalarına, tuzağa düşüp yakalanmalarına" yol açar ve "Yerusâlim'deki bu halka hükmeden alaycı adamlara" verilir. Yerusâlim, meleklerin iç çekip ağlayanları işaretlediği yerdir ve emanete ihanet etmiş olan ihtiyarlar ilk düşenlerdir.

İşlenen bütün iğrençlikler için inleyip feryat edenlerin üzerine kurtuluşun işareti konulmuştur. Şimdi ölüm meleği ortaya çıkar; Hezekiel'in görünümünde bu, öldürme aletlerini taşıyan adamlarla temsil edilir; onlara şu buyruk verilir: "Yaşlıyı da genci de, kızları, küçük çocukları ve kadınları bütünüyle öldürün; ama üzerinde işaret olan herhangi bir adama yaklaşmayın; ve Tapınağımdan başlayın." Peygamber şöyle der: "Önce tapınağın önünde bulunan ihtiyarlardan başladılar." Hezekiel 9:1-6. Yıkım işi, kendilerini halkın manevi bekçileri olarak ilan edenlerin arasında başlar. Önce yalancı nöbetçiler düşer. Ne acıyan vardır ne de esirgeyen. Erkekler, kadınlar, genç kızlar ve küçük çocuklar birlikte helak olur. Büyük Mücadele, 656.

1989 yılında ortaya çıkan bilgi artışını bir sonraki yazıda ele almaya devam edeceğiz.

Yüzeyin altını gören, bütün insanların yüreklerini okuyan Kişi, büyük ışığa sahip olmuş olanlar hakkında şöyle der: “Onlar, ahlâkî ve ruhsal durumları yüzünden ne sıkıntı çekiyorlar ne de dehşete kapılıyorlar.” Evet, onlar kendi yollarını seçtiler ve canları iğrençliklerinden hoşlandı. “Ben de onların aldanışlarını seçeceğim ve korktukları şeyleri üzerlerine getireceğim; çünkü Ben çağırdığımda cevap veren olmadı; Ben konuştuğumda dinlemediler; fakat gözlerimin önünde kötü olanı yaptılar ve Benim hoşlanmadığım şeyi seçtiler.” “Gerçeğin sevgisini, kurtulabilsinler diye kabul etmedikleri için,” “fakat haksızlıktan zevk aldıkları için,” “Tanrı onlara kuvvetli bir aldanış gönderecek; öyle ki yalana inansınlar.” Yeşaya 66:3, 4; 2. Selanikliler 2:11, 10, 12.

Göksel Öğretmen sordu: 'Sizin gerçekte birçok şeyi dünyevî politika uyarınca yapıp Yehova'ya karşı günah işlediğiniz halde, doğru temelde inşa ettiğiniz ve Tanrı'nın işlerinizi kabul ettiği zannından daha güçlü hangi aldanış zihni kandırabilir? Ah, bir zamanlar gerçeği bilmiş olan insanlar dindarlığın biçimini onun ruhu ve gücü yerine koyduklarında, kendilerini zengin, malları artmış ve hiçbir şeye ihtiyaç duymuyor sandıklarında, oysa gerçekte her şeye muhtaç oldukları halde, zihinleri ele geçiren büyük bir aldatma, büyüleyici bir yanılgıdır.' Tanıklıklar, cilt 8, 249, 250.